

СЕКЦІЯ 6. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

РЕЗОЛЮЦІЯ VIII КОНГРЕСУ ООН ІЗ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ ВІД 07.09.1990 ЯК ОДИН ІЗ ОСНОВНИХ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ АКТИВ ВИЗНАЧЕННЯ ШЛЯХІВ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Боровик А. В.

*кандидат юридичних наук, доцент,
академік*

*ГО «Академія адміністративно-правових наук»,
декан юридичного факультету,*

*професор кафедри кримінально-правових
та адміністративно-правових дисциплін*

*Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука*

м. Рівне, Україна

Супрунюк І. С.

студентка I курсу юридичного факультету

*Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука*

м. Рівне, Україна

Сьогодні значної актуальності набули дослідження законодавства інших країн. Порівняльно-правова характеристика дозволяє визначити позитивний досвід інших держав і імплементувати його до національного законодавства.

Одним із основних міжнародно-правових актів з точки зору визначення шляхів запобігання корупції є Резолюція VIII Конгресу ООН із запобігання злочинності від 07.09.1990 «Попередження злочинності та кримінальне правосуддя в контексті розвитку: реалізація та перспективи міжнародного співробітництва. Практичні заходи боротьби з корупцією» [2].

Відповідно вказаної Резолюції VIII Конгресу ООН із запобігання злочинності були сформовані рекомендації щодо запобігання корупції для держав-учасниць, зокрема, було визначено, щоб усі держави [1, с. 56]:

а) розглянули адекватність свого кримінального законодавства, зокрема процесуальні норми, щоб реагувати на всі види корупції та відповідні дії, що сприяють або підтримують корупцію, які забезпечать належне стримування;

б) розробили адміністративні механізми й механізми регулювання для попередження корупції або зловживання владою;

с) встановили процедури виявлення, розслідування та осудження корумпованих посадових осіб;

д) розробили правові положення стосовно конфіскації засобів і майна, придбаних унаслідок корупції;

е) застосували економічні санкції до підприємств, причетних до корупції.

Структура цих міжнародних рекомендацій щодо запобігання корупції, визначених Резолюцією VIII Конгресу ООН із запобігання злочинності, включає можливі заходи та напрями дій, які слід ужити, правові питання і процедури щодо розроблення програм боротьби з корупцією, зокрема адміністративні й законодавчі механізми попередження корупції та зловживання владою, процедури внутрішньовідомчої звітності, розробку кодексу етичних норм службових осіб (глава II), процедури виявлення, переслідування й осудження корумпованих службовців (глава III), правові положення з питань вилучення коштів і майна, отриманого внаслідок корупції (глава IV), економічні санкції проти підприємств, причетних до корупції (глава V).

У Резолюції VIII Конгресу ООН зазначається, що необхідною передумовою будь-якої ефективної кампанії щодо боротьби з корупцією є адекватний комплекс законодавчих норм, що забороняють форми неправомірної поведінки посадових осіб, які спричиняють найбільшу шкоду уряду та громадянам держав [1, с. 57].

Визнається, що закони, які передбачають надання всебічної інформації (про всі фінансові активи, зобов'язання та зв'язки особи під час обіймання нею державної посади), періодичну звітність (усі прибутки або всі ділові операції щорічно) або надання інформації про будь-яку подію, про яку має бути повідомлено (отримання побічних прибутків, продаж або купівля будь-яких активів на суму, що перевищує відповідну вартість), можуть бути неоціненними засобами в боротьбі з корупцією [1, с. 60].

При цьому Резолюцією VIII Конгресу ООН передбачений так званий «тягар доведення», під яким мається на увазі перенесення тягара пояснень щодо активів (незаконно нажитого майна) на службову особу, що володіє ними [1, с. 98-99], якою заперечується, по суті, презумпція невинуватості.

Незважаючи на те, що сьогодні значної актуальності набули дослідження законодавства інших країн, а порівняльно-правова характеристика дозволяє визначити позитивний досвід інших держав і імплементувати його до національного законодавства, вказана робота майже не здійснюється. Певною мірою такий стан в Україні зумовлений позицією, що корупціонерів слід карати без будь-яких послаблень.

Література:

1. Досвід країн Європейського Союзу щодо протидії злочинам, пов'язаним з корупцією, та захисту фінансових інтересів держави: аналіт. огляд / І. Кржечковський, В. В. Тацієнко, С. С. Чернявський та ін. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2016. 280 с.

2. Резолюція VIII Конгресу ООН із запобігання злочинності від 07.09.1990 «Попередження злочинності та кримінальне правосуддя в контексті розвитку: реалізація та перспективи міжнародного співробітництва. Практичні заходи боротьби з корупцією» Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_785. Дата звернення 25.02.2021.

СТАМБУЛЬСЬКИЙ ПЛАН ДІЙ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ 2003 РОКУ ЯК ОДИН ІЗ ОСНОВНИХ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ВИЗНАЧЕННЯ ШЛЯХІВ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Боровик А. В.

*кандидат юридичних наук, доцент,
академік*

*ГО «Академія адміністративно-правових наук»,
декан юридичного факультету,*

*професор кафедри кримінально-правових
та адміністративно-правових дисциплін*

*Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука*

м. Рівне, Україна

Трофімчук Ю. О.

помічник судді

Рівненського районного суду Рівненської області

м. Рівне, Україна

Одним із основних міжнародно-правових актів з точки зору визначення шляхів запобігання корупції є «Стамбульський план дій боротьби з